

stille til de ærede Forslagsstillere, om de ikke paa Sagens nuværende Trin ville tage deres Forslag tilbage, saaledes at det kan blive henskuddt til den Tid, da Oplysningerne foreligge, at tage denne Sag op til afgørende Behandling her i Tinget.

Hvad den Bemærkning angaar, som nu fremkom fra det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen), skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at det er et meget vanskeligt Forhold at ordne med saadanne Bygningers Fritagelse for Ejendoms-skyld. Men ogsaa i saa Henseende tror jeg at kunne udtale, at det ikke skal møde nogen Modstand, hvis man kan finde en Form, hvorunder det udtrykkeligt kan udtales, at Friheden for Ejendomsskyld skal udstrækkes til saadanne Bygninger, som det ærede Medlem omtalte. Det vil kunne ske under Sagens videre Drift. Den er jo ikke færdig, fordi den er færdig herfra, saa vi kunne maaske senere komme til at drøfte den.

Madsen-Mygdal: Ja, jeg er i det sjældne Tilfælde angaaende Ændringsfor-slaget om de sønderjydske Sogne at være enig med den ærede Ordfører — det plejer jeg jo ellers ikke at være til daglig Brug. Jeg blev anmodet om at være Medforslags-stiller til Forslaget, men det fandt jeg ikke at kunne gaa med til, fordi jeg ikke havde haft Lejlighed til at undersøge de herhen hørende Forhold. Jeg er ikke ganske klar over, om det er rigtigt uden videre at stryge denne Skat, navnlig med Hensyn til de særlige Domaneejendomme, som ere nævnte i Forslaget, og jeg har tænkt mig Muligheden af, at det maaske var rigtigere at ordne dette Forhold ved en særlig Lov. Saaledes som Sagen foreligger i dette Øjeblik, kan jeg ikke være med til at stemme for et saadant Forslag, men i alt Fald vil jeg gerne udtale, at Sagen har min fulde Sympati. Jeg og mine Meningsfæller ville meget gerne være med til at gøre, hvad der kan gøres, for disse 8 Sogne, navnlig for at stille dem under lige Kaar med det øvrige Land. Saaledes som Sagen nu foreligger, finde vi det rigtigst ikke at stemme for det foreliggende Forslag og henstille til de 8 ærede Herrer at tage deres For-slag tilbage.

de Steensen Leth: I Henhold til de overordentlig velvillige Udtalelser, der ere faldne her i Tinget, ikke alene fra den ærede Finansminister, men ogsaa fra de ærede Ordføreres Side om, at man er vil-lig til at gøre alt, hvad rimeligt er, og at

man har den fulde Sympati med de 8 slesvigske Sogne og det derfra indbragte Andragende, men at man ikke anser Sagen for tilstrækkelig gennemarbejdet endnu, tillader jeg mig paa Forslagsstillernes Vegne at tage Forslaget tilbage.

Formanden: Det af 8 Medlemmer stillede Forslag Nr. 1 til § 1 er taget til-bage. Maa jeg spørge, om nogen optager det. (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Da ikke flere begærede Ordet, slutte-des Forhandlingens.

De af *Flertallet* og *Finansministeren* stillede Ændringsforslag (se foran) *vedtoges* uden Afstemning.

Lovforslaget, saaledes ændret, sattes derpaa til Forhandling i dets Helhed.

Madsen-Mygdal: Det høje Ting vil erindre, at da vi havde denne Sag til anden Behandling, fik jeg Ordet paa et saa sent Tidspunkt, at der ikke var Lej-lighed til at imødegaa forskellige Ud-talelser, som vare faldne over for mig fra forskellige ærede Medlemmer. Nu er det jo ikke sjældent, at man ved tredie Be-handling kan faa Lejlighed til at give Til-svar til Ytringer fra anden Behandling, men det er dog ikke min Mening her at komme ind paa Enkeltheder, der er blot et enkelt Punkt, jeg skal tillade mig at berøre med nogle faa Ord.

Den ærede Ordfører indlod sig ikke paa nogen egentlig Kritik af mine Ud-talelser, men derimod tillod han sig, som de ærede Medlemmer ville se af Rigsdags-tidenden Sp. 971—72, at lægge mig ad-skillige Udtalelser i Munden, som jeg slet ikke har brugt. Blandt andet siger han, at mine Udtalelser vise, at „det ærede Medlem overhovedet aldeles ikke har for-staaet, hvad disse Bestemmelser gaa ud paa“. En saadan Slutning kommer han til efter at have lagt mig adskillige Udtalelser i Munden, som ærede Medlemmer af mit Foredrag ville se, at jeg aldeles ikke har brugt. Sp. 972 kommer den ærede Ord-fører til at lægge mig noget aldeles me-ningsløst Vrøvl i Munden, og derefter til-føjer han med en vis Overlegenhed: „Det er en stor Misforstaaelse, som alle, der forstaa sig paa Sagen, let ville se, uden at jeg behøver at oplyse derom“. Det er en